

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. II. Idem ostenditur ex conflictu concupiscentiæ [et]c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

S E C T I O II.

Interiori gratiæ aliquandò resisti ostenditur ex conflictu concupiscentiæ cælestem delectationem superantis.

Celebre est S. Hipponensis Præsulis acroama Iprensi, ejusque defensoribus haud ignotum: Quod amplius nos delectat, secundum id operemur necesse est. Exinde concludit Augustinus: Manifestum est nos secundum id vivere quod sectati fuerimus; sectabimur autem quod dilexerimus. Itaque si ex adverso consistent duo, Preceptum justitiæ, & consuetudo carnalis, & utrumque diligitur, id sectabimur quod amplius dilexerimus. Si tantumdem, utrumque diligimus, nihil horum sectabimur, sed aut timore inviti trahemur in alterutram partem, aut si utrumque aqualiter etiam timeamus, in periculo sine dubio remanebimus fluctibus dilectionis & timoris alternantibus quassati.

Consonat idem Doctor cum ait: Tanto enim quidque vehementius volumus, quanto certius, quantum bonum sit, novimus, eoque delectamur ardentius. Ut autem innotescat quod latebat, & suave fiat quod non delectabat, gratiæ Dei est, quæ adjuvat voluntatem.

Dominus enim dat suavitatem beneficam. Et, bonum fit cum id, quod male libet, vincente bonâ dilectione non fit. Non desunt suggestiones malæ, sed ex eo quod mente jungeris Deo vincis quod in te non vult sequi te. Condelector enim legi Dei, non de me sed de gratiâ Dei. Tanto autem magis diligitur Deus summum atque incommutabile Bonum, & Author qualiumcumque bonorum omnium.

Sed num omnes, quos Cælestis irrorat benedictio

In epist. ad Galat.

L. 2. de Pecc. merit. c. 11.

L. de Contin. cap. 5.

in ps. 35.

Sim. 6. de Verb. Apost.

L. 2. de Pecc. merit. c. 17.

De Persect.
Iustitia c. 4.
Tract. 34.
in Ioan.
Serm. 3. de
Verb. Apost.
cap. 8.

Serm. 17.
Verb. Apost.
cap. 4.

cap. 5.

L. 1. Retract.
cap. 15.

dictio dulcedinis, eò usque summi boni amore sic delectantur, ut non vincantur? Absit! Sunt enim qui dicunt: *Volumus, nec valemus implere* inquit Aug. De quorum numero erat, cui dicebat: *Fortè conaris ambulare & non potes, quia dolent pedes.* Ideò monet alibi: *Volo ut velis, sed non sufficit ut velis, adiuvandus es, ut plenè velis, & impleas quod velis.*

Decertant in te duæ dilectiones. Modo interrogo te quid preponas? Quid te plus delectet, aurum, an veritas? Aurum, an verum testimonium? . . . longum est per singulos corporis sensus excurrere.

Interroget & respondeat quid dictum sit, utrum sic delectetur iustitiâ, ut eam ceteris ad hos sensus corporis pertinentibus delectationibus anteponat.

Ille qui vult facere Dei mandatum, & non potest; jam quidem habet voluntatem bonam, sed adhuc parvam & invalidam, poterit autem cum habuerit magnam & robustam.

De illis qui parvam Charitatem, id est, bonam voluntatem acceperunt, pronuntiat Sanctissimus gratiæ Doctor quod cogente cupiditate resistere non possint; adeòque gratiæ illi fortiter & efficaciter resistatur; nisi bona voluntas augeatur. Non autem sic augebitur in omnibus voluntas spiritûs, ut carnis voluntatem contraria concupiscentem vincat; ergò ipsa vincitur, adeòque interiori gratiæ apertè resistitur.

Neque regeas Jansenium huiusmodi resisten-
tiam non diffiteri: Quia Jansenius omnem Christi gratiam Medicinalem *invictissimam & potentissimam* non modò ad excitandum voluntatis affectum, sed & actionis effectum prædicat, eamque, cui resistitur, ad Legem revocat Gratiamque Pelagianam. Neque agnoscit per qualemcumque luctam fieri, ut videtur Christi gratia beneficio effectûs ad quem datur, & sufficien-

DE PROPOSITIONE II. 307

ciens dicatur : nam omnino insufficientem dicit, ad cuius subsidium auctior desideratur, & quæ operis difficultati non attemperatur.

SECTIO III.

Interiori Gratiae aliquandò resisti ostenditur ex eo, quod S. Augustinus omnem bonam voluntatem, boni delectationem, Charitatem Gratiae Christi accenseat, et si effectu frustretur.

DE boni delectatione disertè pronuntiat Augustinus : Tunc bonum concupisci incipit, dum dulcescere incipit. . . ergo benedictio dulcedinis est gratia Dei, quâ fit ut merito nos delectet, ut cupiamus, hoc est amemus, quod præcipit nobis. In quâ si nos non prævenit Deus, non solum non perficitur, sed nec inchoatur ex nobis. L. 2. ad Bonif. c. 9.

De Charitate à Spiritu gratiæ promanante exertè dicit : Homo Pelagiane, Charitas vult bonum. Et Charitas ex Deo est, non per legis litteram, sed per Spiritum gratiæ. Et alibi : Unde est in hominibus Charitas Dei & proximi ? Nam si non ex Deo, sed ex hominibus, vicerunt Pelagiani ; si autem ex Deo, vicimus Pelagianos. Præmiserat : Gratia Dei semper est bona, & per hanc fit homo bonæ voluntatis, qui fuerat voluntatis malæ. Postea de efficaci quoad omnem effectum subijcit : Per hanc etiam fit, ut ipsa bona voluntas quæ jam adesse ceperat, augeatur, & tam magna fiat, ut possit implere mandata quæ voluerit, cum valde perfectèque voluerit. Sine illo vel operante ut velimus, vel cooperante cum volumus, ad bona pietatis opera nihil valemus. De operante illo, ut velimus,

L. 1. op. post. cap. 139.

De grat. Christi cap. 18. cap. 13.